

1497**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 8 czerwca 2004 r.

w sprawie dodatków do uposażenia zasadniczego żołnierzy zawodowych

Na podstawie art. 80 ust. 6 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki otrzymywania przez żołnierzy zawodowych dodatków do uposażenia zasadniczego oraz ich wysokość.

§ 2. Kwotą bazową w rozumieniu rozporządzenia jest kwota 1 400 zł.

§ 3. 1. Decyzję w sprawie przyznania dodatku o charakterze stałym wydaje się na czas określony lub nieokreślony, nie dłuższy jednak niż na czas pełnienia przez żołnierza zawodowego służby na stanowisku służbowym.

2. W przypadku przyznawania, zawieszania, obniżania lub wstrzymywania dodatków o charakterze stałym kopię decyzji dołącza się do akt osobowych żołnierza.

3. Podwyższenie dodatku za długoletnią służbę wojskową wynikające z dokonanej odrębnymi przepisami zmiany stawek uposażenia zasadniczego nie wymaga wydawania nowej decyzji.

Rozdział 2**Dodatek specjalny**

§ 4. Do szczególnych właściwości lub warunków pełnienia służby, uprawniających żołnierza zawodowego do otrzymywania dodatku specjalnego, zalicza się:

- 1) wykonywanie lotów w składzie załóg wojskowych statków powietrznych;
- 2) pełnienie służby w składzie załóg jednostek pływających Marynarki Wojennej wychodzących na morze;
- 3) wykonywanie pod wodą zadań z użyciem sprzętu nurkowego;
- 4) wykonywanie skoków ze spadochronem;
- 5) pełnienie służby polegającej na bezpośrednim fizycznym zwalczaniu terroryzmu lub szkoleniu w tym zakresie;

6) wykonywanie czynności operacyjno-rozpoznawczych lub zabezpieczenia operacyjnego w Wojskowych Służbach Informacyjnych oraz operacyjno-rozpoznawczych lub dochodzeniowo-śledczych w Żandarmerii Wojskowej;

7) wykonywanie czynności polegających na rozminowaniu terenu lub jego oczyszczaniu z przedmiotów wybuchowych albo niebezpiecznych;

8) pełnienie służby w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych;

9) wykonywanie zadań związanych z zapobieganiem skutkom klęsk żywiołowych lub ich usunięciem oraz ratowniczych.

§ 5. 1. Żołnierzowi zawodowemu spełniającemu równocześnie warunki do otrzymywania dodatku specjalnego na podstawie § 9, 11, 13, 15 lub 17—20 przysługuje się dodatek specjalny ustalony w najwyższej stawce miesięcznej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku zbiegu uprawnień do dodatku specjalnego według różnych stawek.

§ 6. Żołnierz zawodowy otrzymujący dodatek specjalny o charakterze stałym, który w związku ze skierowaniem do pełnienia służby poza granicami państwa nie spełnia warunków uzasadniających otrzymywanie tego dodatku, w okresie pełnienia służby poza granicami państwa zachowuje prawo do dodatku należnego przed skierowaniem z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian mających wpływ na wysokość tego dodatku.

§ 7. 1. Żołnierzowi zawodowemu, który otrzymuje dodatek specjalny o charakterze stałym, w ostatnim miesiącu pełnienia zawodowej służby wojskowej dodatek ten przysługuje:

- 1) w pełnej wysokości — jeżeli żołnierz otrzymywał dodatek specjalny o charakterze stałym przez okres co najmniej 10 lat;
- 2) w wysokości 1/10 ostatnio pobranej kwoty dodatku specjalnego za każdy rok, w którym żołnierz otrzymywał dodatek specjalny o charakterze stałym — jeżeli żołnierz otrzymywał go przez okres krótszy niż 10 lat, z tym że okres przekraczający sześć miesięcy traktuje się jako pełny rok.

2. Do okresów otrzymywania dodatku, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się okresów pobierania dodatku na podstawie art. 90 ust. 1, art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnie-

rzy zawodowych, zwanej dalej „ustawą”, a także okresów pozostawania w dyspozycji lub rezerwie kadrowej albo pełnienia służby poza granicami państwa, jeżeli żołnierz zawodowy nie spełniał w trakcie trwania tych okresów warunków uzasadniających otrzymywanie tego dodatku.

3. W przypadku:

1) zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej wskutek ustalenia przez wojskową komisję lekarską niezdolności do pełnienia zawodowej służby wojskowej, w razie gdy utrata tej zdolności została spowodowana wypadkiem pozostającym w związku z pełnieniem służby lub chorobą powstałą w związku ze szczególnymi warunkami służby,

2) śmierci lub zaginięcia żołnierza zawodowego

— w uposażeniu żołnierza za ostatni miesiąc pełnienia zawodowej służby wojskowej uwzględnia się pełną wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 1.

§ 8. 1. Żołnierz zawodowy, który utracił prawo do otrzymywania dodatku specjalnego, o którym mowa w § 9, 11, 13, 15 lub 17—20, w ostatnim miesiącu pełnienia czynnej służby wojskowej otrzymuje ten dodatek w wysokości obowiązującej w dniu zwolnienia ze służby.

2. Ustalenie dodatku w wysokości obowiązującej w dniu zwolnienia żołnierza ze służby następuje przez:

1) określenie wskaźnika relacji miesięcznej kwoty dodatku do kwoty bazowej — ustalonych z dnia utraty przez żołnierza prawa do otrzymywania dodatku; wskaźnik ten wyraża się w procentach z zaokrągleniem do setnych części procenta;

2) pomnożenie kwoty bazowej ustalonej na dzień zwolnienia żołnierza ze służby przez wskaźnik relacji, o którym mowa w pkt 1.

3. W zakresie przyznawania dodatku, o którym mowa w ust. 1, przepisy § 5 i § 7 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

§ 9. 1. Żołnierz zawodowy zajmujący stanowisko instruktora-pilota w dowództwach związków organizacyjnych i Wyższej Szkole Oficerskiej Sił Powietrznych oraz żołnierz zawodowy pełniący służbę w jednostkach wojskowych do szczebla pułku, który w ramach obowiązków wynikających z opisu zajmowanego stanowiska służbowego wykonuje loty w składzie załóg wojskowych statków powietrznych, otrzymuje miesięczny dodatek specjalny ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

1) 1,80 — piloci, którzy wykonali powyżej 2 000 godzin lotu;

2) 1,60 — piloci, którzy wykonali powyżej 1 500 godzin do 2 000 godzin lotu;

3) 1,30 — piloci, którzy wykonali powyżej 1 100 godzin do 1 500 godzin lotu;

4) 1,00 — piloci, którzy wykonali powyżej 750 godzin do 1 100 godzin lotu, oraz inni członkowie załóg, którzy wykonali powyżej 2 500 godzin lotu;

5) 0,80 — piloci, którzy wykonali powyżej 500 godzin do 750 godzin lotu, oraz inni członkowie załóg, którzy wykonali powyżej 2 000 godzin do 2 500 godzin lotu;

6) 0,60 — piloci, którzy wykonali powyżej 300 godzin do 500 godzin lotu, oraz inni członkowie załóg, którzy wykonali powyżej 1 500 godzin do 2 000 godzin lotu;

7) 0,50 — piloci, którzy wykonali do 300 godzin lotu, oraz inni członkowie załóg, którzy wykonali powyżej 1 000 godzin do 1 500 godzin lotu;

8) 0,40 — inni członkowie załóg, którzy wykonali powyżej 500 godzin do 1 000 godzin lotu;

9) 0,30 — inni członkowie załóg, którzy wykonali do 500 godzin lotu.

2. Dodatek specjalny w wysokości określonej w ust. 1 przyznaje się żołnierzowi zawodowemu, który w ciągu roku kalendarzowego wykonuje loty w wymiarze nie niższym niż:

1) 30 godzin — samolotem naddźwiękowym albo

2) 40 godzin — innym wojskowym statkiem powietrznym.

3. W przypadku wykonywania w ciągu roku kalendarzowego przez żołnierza zawodowego lotów różnymi statkami powietrznymi przyjmuje się normę godzin określoną w ust. 2 pkt 2.

4. Dla celów ustalania godzin lotu, o których mowa w ust. 1, czas lotu jest liczony od chwili, gdy wojskowy statek powietrzny rozpoczyna poruszanie się za pomocą własnej mocy w celu wykonania startu, do chwili zatrzymania się po wykonaniu lotu i wyłączeniu silnika (silników), z tym że czas lotu wykonanego:

1) samolotem naddźwiękowym przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 2,0;

2) samolotem odrzutowym poddźwiękowym przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 1,5.

5. Żołnierzowi zawodowemu otrzymującemu dodatek specjalny, o którym mowa w ust. 1, który w okresie roku kalendarzowego nie wykonał liczby godzin lotu określonej w ust. 2, począwszy od dnia 1 stycznia roku następnego dodatek specjalny przyznaje się w wysokości:

1) 1/30 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1, za każdą godzinę lotu wykonanego w okresie poprzedniego roku kalendarzowego — jeżeli żołnierz wykonywał loty wyłącznie samolotem naddźwiękowym;

2) 1/40 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1, za każdą godzinę lotu wykonanego

go w okresie poprzedniego roku kalendarzowego — w innym niż określony w pkt 1 przypadku.

6. Dodatek specjalny ustalony w sposób określony w ust. 5 wypłaca się żołnierzowi zawodowemu do czasu wykonania liczby godzin lotu określonej w ust. 2.

§ 10. Żołnierzowi zawodowemu nieuprawnionemu do dodatku specjalnego, o którym mowa w § 9, który wykonuje loty w składzie załogi wojskowego statku powietrznego, przysnaje się za każdą godzinę lotu dodatek specjalny w wysokości 1/30 najniższej miesięcz-

nej kwoty dodatku specjalnego należnego pilotowi lub innemu członkowi załogi, w wysokości określonej odpowiednio w § 9 ust. 1 pkt 7 lub 9.

§ 11. 1. Żołnierz zawodowy zajmujący etatowe stanowisko w składzie załogi jednostki pływającej Marynarki Wojennej, który wychodzi na morze na tej jednostce, otrzymuje miesięczny dodatek specjalny, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej określonych w tabeli.

Rodzaj jednostki pływającej	Mnożnik kwoty bazowej, w zależności od czasu służby w składach etatowych załóg jednostek pływających		
	do 5 lat	powyżej 5 lat do 10 lat	powyżej 10 lat
okręty podwodne	0,40	0,50	0,60
okręty nawodne	0,20	0,30	0,40
pozostałe jednostki pływające	0,15	0,20	0,30

2. Dodatek specjalny w wysokości wynikającej z ust. 1 przysnaje się żołnierzowi zawodowemu, który w składzie załogi jednostki pływającej przebywał na morzu w łącznym wymiarze nie niższym niż 30 dni w ciągu roku kalendarzowego, w czasie nie krótszym niż 6 godzin dziennie. Czas przebywania okrętu na morzu jest liczony od chwili minięcia głowic falochronów wejściowych do portu przy wyjściu na morze, do chwili minięcia tych głowic przy wejściu do portu.

3. Żołnierzowi zawodowemu otrzymującemu dodatek specjalny, o którym mowa w ust. 1, który w okresie roku kalendarzowego wychodził na okrętach na morze w wymiarze niższym niż określony w ust. 2, począwszy od dnia 1 stycznia roku następnego dodatek specjalny przysnaje się w wysokości 1/30 miesięcznej stawki dodatku określonej w ust. 1, za każdy dzień w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, w którym żołnierz wypływał na morze na czas nie krótszy niż 6 godzin dziennie. Przepis § 9 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

§ 12. Żołnierzowi zawodowemu nieuprawnionemu do dodatku specjalnego, o którym mowa w § 11, który wykonuje czynności służbowe na jednostkach pływających Marynarki Wojennej, przysnaje się za każdy dzień zaokrętowania połączzonego z wyjściem na morze na czas nie krótszy niż 6 godzin dodatek w wysokości 1/30 najniższej miesięcznej stawki dodatku specjalnego wypłacanej żołnierzowi na podstawie § 11 ust. 1, uzależnionej od rodzaju jednostki pływającej, na której żołnierz wykonywał obowiązki służbowe.

§ 13. 1. Żołnierz zawodowy wykonujący w ramach obowiązków wynikających z opisu zajmowanego stanowiska służbowego zadania pod wodą z użyciem sprzętu nurkowego otrzymuje miesięczny dodatek specjalny, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) 0,60 — który wykonał pod wodą zadania w łącznym wymiarze powyżej 1 500 godzin;
- 2) 0,50 — który wykonał pod wodą zadania w łącznym wymiarze powyżej 1 000 do 1 500 godzin;
- 3) 0,40 — który wykonał pod wodą zadania w łącznym wymiarze powyżej 500 do 1 000 godzin;
- 4) 0,30 — który wykonał pod wodą zadania w łącznym wymiarze do 500 godzin.

2. Dodatek specjalny w wysokości określonej w ust. 1 przysnaje się żołnierzowi zawodowemu, który w ramach wykonywania zadań służbowych w ciągu roku kalendarzowego przebywa pod wodą w wymiarze nie niższym niż:

- 1) 30 godzin — w głębinowym sprzęcie nurkowym zasilanym mieszaniną oddechową;
- 2) 60 godzin — w autonomicznych aparatach nurkowych o zamkniętym lub półzamkniętym obiegu mieszaniny oddechowej;
- 3) 90 godzin — w sprzęcie nurkowym zasilanym sprężonym powietrzem.

3. Dla celów ustalania łącznego czasu wykonywania zadań pod wodą, o którym mowa w ust. 1, czas przebywania pod wodą jest liczony od chwili rozpoczęcia zanurzania pod wodę do chwili zakończenia wynurzenia spod wody, z tym że czas pobytu pod wodą:

- 1) w głębinowym sprzęcie nurkowym zasilanym mieszaniną oddechową przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 3,0;
- 2) w autonomicznych aparatach nurkowych o zamkniętym lub półzamkniętym obiegu mieszaniny oddechowej przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 1,5.

4. Żołnierzowi zawodowemu otrzymującemu dodatek specjalny, o którym mowa w ust. 1, który w okresie roku kalendarzowego nie wykonał liczby godzin pobytu pod wodą określonej w ust. 2, począwszy od dnia 1 stycznia roku następnego dodatek specjalny przyznaje się w wysokości:

- 1) 1/30 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1, za każdą godzinę pobytu pod wodą w okresie poprzedniego roku kalendarzowego — jeżeli żołnierz wykonywał zadania w głębokim sprzęcie nurkowym zasilanym mieszaniną oddechową;
- 2) 1/60 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1, za każdą godzinę pobytu pod wodą w okresie poprzedniego roku kalendarzowego w autonomicznych aparatach nurkowych o zamkniętym lub półzamkniętym obiegu mieszaniny oddechowej;
- 3) 1/90 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1, za każdą godzinę pobytu pod wodą w okresie poprzedniego roku kalendarzowego w sprzęcie nurkowym zasilanym sprężonym powietrzem.

Przepis § 9 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

§ 14. Żołnierzowi zawodowemu nieuprawnionemu do dodatku specjalnego, o którym mowa w § 13, który wykonuje zadania pod wodą z użyciem sprzętu nurkowego, przyznaje się za każdą godzinę wykonywania zadań pod wodą dodatek specjalny w wysokości 1/30 miesięcznej stawki dodatku specjalnego wypłacanej żołnierzowi na podstawie § 13 ust. 1 pkt 4.

§ 15. 1. Żołnierz zawodowy, który w ramach obowiązków wynikających z opisu zajmowanego stanowiska służbowego wykonuje skoki ze spadochronem, otrzymuje miesięczny dodatek specjalny ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) 0,45 — żołnierz, który wykonał powyżej 1 000 skoków ze spadochronem;
- 2) 0,40 — żołnierz, który wykonał powyżej 500 do 1 000 skoków ze spadochronem;
- 3) 0,35 — żołnierz, który wykonał powyżej 300 do 500 skoków ze spadochronem;
- 4) 0,30 — żołnierz, który wykonał powyżej 100 do 300 skoków ze spadochronem;

5) 0,20 — żołnierz, który wykonał do 100 skoków ze spadochronem.

2. Dodatek specjalny w wysokości wynikającej z ust. 1 przyznaje się żołnierzowi zawodowemu, który w ramach szkolenia jednostek lub pododdziałów wojskowych objętych szkoleniem spadochronowym wykonuje w ciągu roku kalendarzowego co najmniej:

- 1) 20 skoków ze spadochronem — jeżeli żołnierz pełni służbę w charakterze wojskowego instruktora spadochronowego;
- 2) 5 skoków ze spadochronem — innemu żołnierzowi.

3. Żołnierzowi zawodowemu otrzymującemu dodatek specjalny, o którym mowa w ust. 1, który w okresie roku kalendarzowego nie wykonał liczby skoków określonej w ust. 2, począwszy od dnia 1 stycznia roku następnego dodatek specjalny przyznaje się w wysokości:

- 1) 1/20 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1 — za każdy skok wykonany w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, jeżeli żołnierz pełni służbę w charakterze instruktora spadochronowego;
- 2) 1/5 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1 — za każdy skok wykonany w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, w innym niż określony w pkt 1 przypadku.

Przepis § 9 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

§ 16. Żołnierzowi zawodowemu nieuprawnionemu do dodatku specjalnego, o którym mowa w § 15, przyznaje się za każdy skok ze spadochronem wykonany w trakcie szkolenia jednostek lub pododdziałów wojskowych objętych szkoleniem spadochronowym, dodatek specjalny w wysokości 1/30 miesięcznej stawki dodatku, wypłacanej żołnierzom na podstawie § 15 ust. 1 pkt 5.

§ 17. 1. Żołnierz zawodowy pełniący służbę w Jednostce Wojskowej Nr 2305, który wykonuje zadania polegające na bezpośrednim fizycznym zwalczaniu terroryzmu lub uczestniczy w szkoleniu w tym zakresie, otrzymuje miesięczny dodatek specjalny ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej określonych w tabeli.

Rodzaj zajmowanego stanowiska służbowego, ze względu na stopień etatowy stanowiska	Mnożnik kwoty bazowej, w zależności od czasu służby pełnionej w Jednostce Wojskowej Nr 2305		
	do 3 lat	powyżej 3 lat do 6 lat	powyżej 6 lat
stanowisko przewidziane dla oficera starszego	od 1,10 do 1,30	od 1,40 do 1,80	od 1,90 do 2,20
stanowisko przewidziane dla oficera młodszego	od 0,90 do 1,10	od 1,20 do 1,30	od 1,40 do 1,60
stanowisko przewidziane dla podoficera lub szeregowego zawodowego	od 0,80 do 0,90	od 1,00 do 1,10	od 1,20 do 1,40

2. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się w szczególności sposób wywiązywania się z obowiązków służbowych, stopień trudności i złożoności powierzanych zadań, liczbę podległych żołnierzy oraz stopień niebezpieczeństwa utraty przez niego zdrowia lub życia, inne uciążliwości i niebezpieczeństwa związane z realizacją zadań wynikających z zajmowanego stanowiska służbowego, a także poziom wykształcenia wojskowego i specjalistycznego żołnierza.

§ 18. 1. Żołnierz zawodowy zajmujący stanowisko służbowe określone grupą osobową operacyjno-rozpoznawczą, zabezpieczenia operacyjnego lub dochodzeniowo-śledczą, który wykonuje czynności operacyjno-rozpoznawcze, zabezpieczenia operacyjnego lub dochodzeniowo-śledcze, otrzymuje miesięczny dodatek specjalny ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej określonych w tabeli.

Grupa osobowa zajmowanego stanowiska służbowego	Mnożnik kwoty bazowej, w zależności od czasu służby na stanowiskach objętych dodatkiem		
	do 10 lat	powyżej 10 lat do 20 lat	powyżej 20 lat
operacyjno-rozpoznawcza Wojskowych Służb Informacyjnych albo operacyjno-rozpoznawcza lub dochodzeniowo-śledcza Żandarmerii Wojskowej	do 0,30	do 0,40	do 0,50
zabezpieczenia operacyjnego Wojskowych Służb Informacyjnych	do 0,20	do 0,25	do 0,30

2. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się w szczególności stopień trudności i złożoności powierzanych zadań oraz efekty uzyskiwane w trakcie ich realizowania, a także poziom doświadczenia i wykształcenia specjalistycznego żołnierza.

3. Do czasu uprawniającego do przyznania dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 1, wlicza się czas dotychczasowego pełnienia służby w wojskowych organach ścigania i wojskowych służbach specjalnych.

§ 19. 1. Żołnierz zawodowy pełniący służbę w etatowych patrolach rozminowania, który wykonuje czynności polegające na rozminowywaniu terenu lub jego oczyszczaniu z przedmiotów wybuchowych albo niebezpiecznych, otrzymuje miesięczny dodatek specjalny do wysokości 0,50 kwoty bazowej.

2. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się w szczególności stopień niebezpieczeństwa utraty zdrowia lub życia oraz inne uciążliwości i niebezpieczeństwa w trakcie wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, a także poziom wykształcenia specjalistycznego żołnierza.

§ 20. 1. Żołnierz zawodowy, który pełni służbę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych co najmniej przez połowę obowiązującego czasu służby, otrzymuje miesięczny dodatek specjalny ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) przy pierwszym stopniu szkodliwości lub uciążliwości — 0,03;
- 2) przy drugim stopniu szkodliwości lub uciążliwości — 0,04;

- 3) przy trzecim stopniu szkodliwości lub uciążliwości — 0,06;
- 4) przy czwartym stopniu szkodliwości lub uciążliwości — 0,09.

2. Wykaz szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych warunków pełnienia służby stanowi załącznik do rozporządzenia.

3. Dodatek specjalny, o którym mowa w ust. 1, za służbę pełnioną w warunkach określonych w ust. 1 pkt 1, 2 i 4, ust. 2 pkt 1, 2 i 6 załącznika do rozporządzenia, przyznaje się żołnierzowi zawodowemu, jeżeli w środowisku pełnienia służby są przekroczone najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia określone w przepisach w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy, wydanych na podstawie art. 228 § 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.¹⁾).

4. Pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia, o których mowa w ust. 3, dokonują laboratoria określone w przepisach w sprawie badań i pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy, wydanych na podstawie art. 227 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001 i Nr 120, poz. 1252.

5. Wypłatę dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje się w przypadku osiągnięcia poprawy warunków służby, popartej badaniami środowiskowymi lub po wyeliminowaniu czynnika szkodliwego.

§ 21. Żołnierzowi zawodowemu wykonującemu poza macierzystą jednostką wojskową zadania związane z bezpośrednim udziałem w zapobieganiu skutkom klęsk żywiołowych lub ich usuwaniu albo ratownicze przyznaje się dodatek specjalny w wysokości 0,03 kwoty bazowej za każdy dzień wykonywania tych zadań.

Rozdział 3

Dodatek służbowy

§ 22. 1. Żołnierz zawodowy otrzymuje miesięczny dodatek służbowy, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

1) zajmujący stanowisko służbowe:

a) dowódcy batalionu, dywizjonu, eskadry, okrętu II rangi lub grupy okrętów albo głównego księgowego w jednostce sektora finansów publicznych realizującej wydatki publiczne — od 0,10 do 0,30,

b) dowódcy kompanii, baterii, klucza, szwadronu, grupy pomocniczych jednostek pływających lub grupy ratownictwa morskiego albo okrętu III lub IV rangi — od 0,05 do 0,10,

c) szefa pododdziału wymienionego w lit. b lub bosmana okrętowego — od 0,03 do 0,05;

2) pełniący służbę w Jednostce Wojskowej Nr 2305, Jednostce Wojskowej Nr 4101, Oddziale Specjalnym Żandarmerii Wojskowej w Warszawie albo sekcjach działań specjalnych Jednostki Wojskowej Nr 4118 — 0,30.

2. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku służbowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględnia się w szczególności charakter zadań realizowanych przez jednostkę organizacyjną, liczbę podległych żołnierzy i pracowników wojska, a także stopień wywiązywania się żołnierza z powierzonych zadań.

§ 23. 1. W przypadku żołnierza zawodowego spełniającego jednocześnie warunki uprawniające do otrzymywania dodatku służbowego na podstawie § 22 ust. 1 pkt 1 lub pkt 2 przyznaje się dodatek służbowy w najwyższej wysokości.

2. W zakresie przyznawania dodatku służbowego, o którym mowa w § 22, przepisy § 7 i 8 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Dodatek za długoletnią służbę wojskową

§ 24. Żołnierzowi zawodowemu przyznaje się dodatek za długoletnią służbę wojskową w wysokości:

1) po 10 latach służby wojskowej — 3 %,

2) po 15 latach służby wojskowej — 6 %,

3) po 20 latach służby wojskowej — 10 %

— kwoty należnego uposażenia zasadniczego.

§ 25. Do okresu służby wojskowej, o którym mowa w § 24, uwzględnia się okresy:

1) pełnienia zawodowej służby wojskowej;

2) służby pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego;

3) odbywania:

a) zasadniczej służby wojskowej,

b) nadterminowej zasadniczej służby wojskowej,

c) przeszkolenia wojskowego,

d) ćwiczeń wojskowych,

e) okresowej służby wojskowej;

4) pełnienia służby wojskowej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 26. 1. Żołnierzowi zawodowemu, który w dniu 30 czerwca 2004 r. otrzymywał dodatek za bezpośrednią obsługę statków powietrznych lub dodatek inspektorski, na podstawie § 18 lub 20 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 października 2000 r. w sprawie dodatków do uposażenia zasadniczego żołnierzy (Dz. U. Nr 90, poz. 1005, z 2001 r. Nr 66, poz. 669, z 2003 r. Nr 33, poz. 275 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 55) dodatek ten przysługuje w ostatnim miesiącu pełnienia czynnej służby wojskowej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do żołnierza, który na podstawie rozporządzenia wymienionego w ust. 1 otrzymywał w dniu 30 czerwca 2004 r. dodatki o charakterze stałym: dla personelu latającego, za służbę na morzu, desantowy, dla żołnierzy Wojskowych Służb Informacyjnych i Żandarmerii Wojskowej albo za służbę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, któremu od dnia 1 lipca 2004 r. na podstawie § 9, 11, 15, 18 i 20 niniejszego rozporządzenia nie będzie przysługiwał odpowiedni dodatek specjalny o charakterze stałym.

3. Żołnierz zawodowy, który w dniu 30 czerwca 2004 r. spełniał warunki uprawniające do przywrócenia dodatków na podstawie przepisów rozporządzenia

wymienionego w ust. 1, otrzymuje te dodatki w ostatnim miesiącu pełnienia czynnej służby wojskowej.

4. W zakresie przyznawania dodatków, o których mowa w ust. 1—3, stosuje się odpowiednio § 8, z tym że:

- 1) w razie zbiegu prawa do takiego dodatku z dodatkiem specjalnym przysługującym na podstawie rozporządzenia, żołnierz zawodowy otrzymuje tylko jeden najwyższy dodatek;
- 2) określenia wskaźnika, o którym mowa w § 8 ust. 2 pkt 1, dokonuje się w relacji do kwoty uposażenia bazowego w rozumieniu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1.

§ 27. 1. Dla celów, o których mowa w § 7 ust. 1:

- 1) okres pobierania przez żołnierza zawodowego przed dniem 30 czerwca 2004 r. dodatku o charakterze stałym dla personelu latającego, za służbę na morzu, desantowego, dla żołnierza Wojskowych Służb Informacyjnych i Żandarmerii Wojskowej albo za służbę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, przysługującego mu na podstawie rozporządzenia wymienionego w § 26 ust. 1, traktuje się jako okres otrzymywania dodatku specjalnego, o którym jest mowa odpowiednio w § 9, 11, 15, 18 albo 20 niniejszego rozporządzenia;
- 2) okres służby pełnionej przez żołnierza zawodowego przed dniem 30 czerwca 2004 r. w Jednostce Wojskowej Nr 2305 albo w składzie etatowych patroli rozminowania traktuje się jako okres otrzymy-

wania dodatku specjalnego, o którym jest odpowiednio mowa w § 17 albo 19;

- 3) okresy służby pełnionej przez żołnierza zawodowego w charakterze nurka lub płetwonurka przed dniem 30 czerwca 2004 r., w których wykonywał on normy roczne przebywania pod wodą określone w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ust. 6 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66 i Nr 121, poz. 1264), traktuje się jako okresy otrzymywania dodatku specjalnego, o którym jest mowa w § 13.

2. Dla celów ustalenia czasu służby w składzie załóg jednostek pływających, o którym mowa w § 11 ust. 1, przyjmuje się ustalony na dzień 30 czerwca 2004 r. czas służby żołnierza zawodowego uprawniającego do zwiększenia dodatku za służbę na morzu, uwzględniający okresy określone w § 12 ust. 4 rozporządzenia wymienionego w § 26 ust. 1.

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r., z tym że przepisy § 9 ust. 2, § 11 ust. 2, § 13 ust. 2 i § 15 ust. 2 stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r.²⁾

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 października 2000 r. w sprawie dodatków do uposażenia zasadniczego żołnierzy (Dz. U. Nr 90, poz. 1005, z 2001 r. Nr 66, poz. 669, z 2003 r. Nr 33, poz. 275 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 55).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 8 czerwca 2004 r. (poz. 1497)

WYKAZ SZKODLIWYCH DLA ZDROWIA LUB UCIAŻLIWYCH WARUNKÓW PEŁNIENIA SŁUŻBY PRZEZ ŻOŁNIERZY

1. Szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe warunki służby uprawniające do dodatku w wysokości przewidzianej dla I stopnia szkodliwości:

- 1) narażenie na działanie pyłów niewywołujących zwłóknienia tkanki płucnej;
- 2) narażenie na działanie substancji toksycznych niekumulujących się w organizmie;
- 3) praca w pomieszczeniach zamkniętych, w których ze względów technologicznych utrzymuje się stała temperatura efektywna powyżej 25 °C lub poniżej 10 °C;
- 4) narażenie na promieniowanie ultrafioletowe lub podczerwone, w szczególności hartowanie, spawanie;

- 5) praca w mokrym środowisku o względnej wilgotności powietrza przekraczającej 80 %, w wodzie lub błocie;

- 6) praca w zaciemnionych pomieszczeniach o stale obniżonej w stosunku do normy jasności oświetlenia w warunkach ciągłego migotania punktów świetlnych aparatury wskaźnikowej lub działania urządzeń projekcyjnych;

- 7) narażenie na wibrację ogólną;

- 8) praca w pomieszczeniach, w których ze względu na technologię produkcji lub magazynowania konieczne jest stosowanie wyłącznie oświetlenia elektrycznego;

- 9) praca w radiowych obiektach nadawczych i centrach radiodbiornych, w stacjach radiowych, radiolokacyjnych i radioliniowych;

- 10) obsługa aparatury w gabinetach fizykoterapii;
- 11) narażenie na działanie promieniowania laserowego laserów.

2. Szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe warunki służby uprawniające do dodatku w wysokości przewidzianej dla II stopnia szkodliwości:

- 1) narażenie na działanie pyłów wywołujących zwtóknienie tkanki płucnej;
- 2) narażenie na działanie substancji toksycznych kumulujących się w organizmie;
- 3) narażenie na obniżone lub podwyższone ciśnienie wynikające z procesu technologicznego, w szczególności w komorach ciśnieniowych i kesonowych;
- 4) narażenie na szkodliwe działanie miejscowych wibracji, w szczególności używanie ręcznych narzędzi pneumatycznych;
- 5) praca w pomieszczeniach specjalnych zagłębiowych, półzagłębiowych lub obwałowanych — w warunkach niewłaściwej wentylacji i oświetlenia elektrycznego;
- 6) narażenie na hałas;
- 7) praca przy montażu, demontażu, konserwacji i naprawie akumulatorów;
- 8) praca przy magazynowaniu i dystrybucji bojowych środków trujących;
- 9) załadunek, rozładunek, transport i magazynowanie paliw oraz uzupełnianie nimi sprzętu;
- 10) praca w pracowniach i laboratoriach analitycznych bakteriologicznych, klinicznych i serologicznych oraz w stacjach lub punktach krwiodawstwa i organach Państwowej Inspekcji Sanitarnej poza stacjami sanitarno-epidemiologicznymi;
- 11) praca w pracowniach i laboratoriach lub prosektorach anatomii patologicznej i medycyny sądowej.

3. Szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe warunki służby uprawniające do dodatku w wysokości przewidzianej dla III stopnia szkodliwości:

- 1) wytwarzanie, remontowanie, niszczenie oraz magazynowanie i transportowanie materiałów wybuchowych, łatwopalnych i samozapalnych;
- 2) wytwarzanie, magazynowanie, transportowanie oraz napełnianie i instalowanie zbiorników gazów sprężonych i rozpuszczonych pod ciśnieniem;
- 3) narażenie na działanie fazy ciekłej lub gazowej paliw, w szczególności benzyny, RMN i bojowych

środków trujących w laboratoriach oraz przy pracach naukowo-badawczych z tymi materiałami;

- 4) wykonywanie prób z bronią i materiałami wybuchowymi;
- 5) naprawa urządzeń elektroenergetycznych znajdujących się pod napięciem powyżej 230 V;
- 6) rozbudowa, remont, konserwacja kanalizacji teletechnicznej oraz naprawa i konserwacja linii kablowych w studzienkach i komorach kablowych;
- 7) praca wewnątrz zbiorników, aparatów, kanałów, studni itp.;
- 8) praca pod ziemią lub pod wodą;
- 9) praca przy neutralizacji bojowych środków trujących lub dezaktywacji bojowych substancji promieniotwórczych;
- 10) narażenie na pyły lub aerozole rozpuszczalnych soli metali ciężkich;
- 11) pełnienie stałych dyżurów przy obsłudze źródeł promieniowania elektromagnetycznego w zakresie częstotliwości od 0,1 MHz do 300 000 MHz w warunkach zmieniającego się natężenia na granicy strefy zagrożenia i strefy pośredniej;
- 12) praca w bezpośrednim kontakcie lub styczności z materiałem zakaźnym lub chorymi zakaźnie ludźmi i zwierzętami;
- 13) praca w bezpośrednim kontakcie z ludźmi chorymi na choroby psychiczne lub upośledzonymi w znacznym stopniu;
- 14) praca na wysokości powyżej 2 m i w wykopach poniżej 2 m od poziomu terenu.

4. Szkodliwe dla zdrowia warunki służby uprawniające do dodatku w wysokości przewidzianej dla IV stopnia szkodliwości:

- 1) narażenie na działanie substancji i czynników rakotwórczych i prawdopodobnie rakotwórczych, których wykaz określają przepisy w sprawie czynników rakotwórczych w środowisku pracy oraz nadzoru nad stanem zdrowia pracowników zawodowo narażonych na te czynniki, wydane na podstawie art. 222 § 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy;
- 2) narażenie na promieniowanie jonizujące;
- 3) narażenie na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości od 0,1 MHz do 300 000 MHz w strefie zagrożenia;
- 4) przewijanie kabli oraz remont i konserwacja linii kablowych w osłonie ołowianej.